

[Maigaard.]

Jeg opgiver derfor at få fornuftige svar fra hr. Erlendsson, og jeg vil gerne endnu en gang spørge hr. Glistrup, som jo ellers ikke plejer at holde sig tilbage i debatten her i tinget: vil fremskridtspartiet have, at Londonaftalen som sådan skal opsiges? Vil fremskridtspartiet have, at Danmark skal melde sig ud af fiskerikonventionerne, og vil fremskridtspartiet ikke have noget som helst andet? Altså: hvilken politik har man over for de problemer? Jeg synes, fremskridtspartiet skylder os et svar, ikke mindst på disse kvoteringsproblemer.

Wilhelm (VS):

Jeg skal kun gøre nogle ganske få bemærkninger. Jeg vil gerne takke fiskeriministeren for svarene på nogle af de ting, jeg havde fremme. Jeg synes ikke, det er uvæsentligt at få slået fast, at den opfattelse, jeg havde på det punkt, var korrekt, altså at organisationerne har presset på for at få taget hul på fjerde kvartals kvota allerede i tredje kvartal, hvad angår torskefiskeriet, og at det er organisationerne, der har presset på og i virkeligheden altså været ansvarlige for, at sildekvoten blev opbrugt længe før tiden, ved at presse på for at få tilladt en bifangstprocent i industrifangsterne, der var langt højere end den, der var teknisk nødvendigt. Så meget om det.

Et enkelt punkt i forbindelse med det, hr. Erlendsson var inde på. Hr. Kofoeds svar var for så vidt kun halvt. Det bliver sagt, at der er denne forskel på kvoteringerne for tunge og for sild, og venstres ordfører, hr. Kofoed, har svaret på den første del af det, at det er præcis den samme nedskæring — eller mangel på nedskæring — af tungekvoterne, som er overgået hollænderne og danskerne, men det gælder jo også den anden del. Det er præcis den samme nedskæring, om man vil — præcis den samme procentvise behandling i hvert fald — af sildekvoterne, der er overgået Danmark og Holland, endda hvis man holder Færøerne udenfor, som nu har fået deres egen kvota. Så vil hr. Erlendsson sige: nå ja, men her er dog tale om nedskæringer, det var der ikke af nogen betydning på tungefiskeriet, og tungefiskeriet betyder noget for hollænderne, det gør sildefiskeriet ikke. Det er også forkert. Det er muligt, de ligger andre steder også, men

Nordsøfiskeriet er det eneste, vi har oplyst i bilagene fra udvalget, og sildefiskeriet i mængde udgør præcis den samme andel for hollændernes Nordsøfiskeri som for danskerne Nordsøfiskeri. Sådan ligger det med en af de dér nationale myter, som fremskridtspartiet fremturer med her.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge, om ministeren har nogle kommentarer til en af de andre nationale myter, man kører frem med. Nu er det sagt, det er antydning, det bliver sagt af politikere, det bliver sagt i pressen, og det bliver sagt af organisationernes folk, at der er andre af de nationer, som indgår i kvotaordningerne her, som simpelt hen snyder på vægten, som på en eller anden led — og det drejer sig ikke om 2 pct. eller 3 pct., men om hundredvis af procent — snyder på vægten. Har den danske regering nogen som helst begrundet formodning om — lad os så få det frem — at der skulle være andre nationer, der indgår i disse kvotaaftaler, som opfører sig sådan i forhold til aftalerne, eller er det også bare en af de dér nationale myter, 1864 om igen, som man stadig væk kører så meget på herhjemme?

Til sidst om det dagsordensforslag, der er fremsat af Danmarks kommunistiske parti. Jeg finder ikke, det er særlig sigende. Jeg finder, at de fleste af de ting, der er sat op her, og som er sat uden tidsfrister, er de samme ting, som er sat måske i en venteposition i et kommissionsarbejde, hvor der lige så lidt er sat tidsfrister på. Og jeg finder, det er aldeles indholdsløst at tale om at søge fornuftige kvotaordninger gennemført. Jeg mener ikke, at fornuften er noget, der hænger og svæver i den frie luft. Jeg mener, at der mangler en holdning til spørgsmålet. Er det mindre kvoter end dem, vi hidtil har kendt? Er det større? Er det en anden form for kvoter? Noget af det, som vi godt kunne have ønsket undersøgt, er, om konsumfiskerne har ret i, at en begrænsning, en pleje af bestanden ved at sætte grænserne på mindstestørrelserne i stedet for på vægtkvoter, hvor det er ligegyldigt, om man fisker førsteåringerne eller femteåringerne, var en rimeligere form for kvotering, men her står der altså i et dagsordensforslag, at man enten kan stemme for den sunde fornuft eller også kan man stemme imod den. Vi mener ikke, den sunde fornuft har en sådan objek-